

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 3. 4. & 5. lib. 1. Reg. in quibus describitur
Samuelis Vocatio, Vaticinum de supplicio Heli & filiorum. Mors Heli fractis
corvicibus secuta. Afflictio Philistinorum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

in hac vita, in comparatione aeterni ignis non parva sunt, sed nulla sunt. Imagineris tibi, quidquid terræ hujus immanissimi Tyranni crudelitatis unquam excogitarunt in Christicolas, quidquid barbarici furoris Diaboli ab Inferis vocati in lucem extulerunt, id omne nihil est in comparatione tartarei ignis. Tametsi omnia civitatum incendia, inundationes Regionum, pestilentias populorum, naufragia marium, ægri- tudines corporum, animorum timores omnes in mente revolvas, hæc tamen omnia nihil sunt, adè quidem, ut S. Hieronymus obiter tantum pœnas infernales animò intuitus, dicat in cap. 2. Isa. *Secretum meum mihi, secretum meum mihi. Ve mihi! hoc est, non possum enarrare, quæ cerno, heret lingua faucibus meis, vox dolore concluditur &c.* Hæc ergo serio cogitans expelles cogitatus omnes, ab objectis turpibus & illicitis natos, & quam hætenus vitiis dedisti operam, dabis virtuti, ut fugiendò has pœnas, pertingas ad cœlestes delicias.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 3. 4. & 5. lib. 1. Reg. in quibus describitur Samuelis Vocatio, Vaticinium de supplicio Heli & filiorum. Mors Heli fractis corvici- bus secuta. Afflictio Philistinorum propter Arcam &c.

Considera 1. **H**orrendum illud supplicium, quod à Deo prædictum, N. 241. postea in Heli & filiis ejus completum est: facio, in- quiebat Deus cap. 3. *verbum, quod quicumque audierit, tinnient amba aures ejus.* Varia existere, & horum peccatis longè graviora, quæ olim commiserat Populus: nec tamen unquam audiebatur Deus tam for- midandis verbis pœnas comminatus esse. Enim verò quis neget, gra- vius peccasse eos, qui vitulo aureo divinos exhibebant honores, quam qui tantummodo carnes Deo Sacratas rapuere? quod de filiis He- li factum legitur. Quare non solus ille raptus & sacrilegium, sed ali- ud hòc ipsò longè gravius delictum debuit esse perpetratum à filiis istis, quod S. Greg. m. lib. 2. in 2. Reg. exponit, sic scribens: *gran- de nimis coram Domino peccatum erat, quia ad peccandum alios pertrahabant.* hinc non miror: S. Scripturam de aliis peccatoribus loquentem, loqui de illis, mediante pœnitentiâ corpori fidelium jungendis, lo- quentem verum de scandalosis aliter de illis non loqui, quàm per supplicium à communione fidelium penitus sejungendis. Docet hoc

U u

Aposto-

Apostolus Galat. 5.2. dicens: *quicumque est ille, utinam abscindatur: qui vos conturbat.* Sunt namque Scandalosi homines putrida membra, quae sanas corporis partes instar pestis inficientia, aliud pro salute animae non habent remedium, quam modò à S. Paulo praescriptum: quò non ocius applicatò integrum corpus periclitari necesse est. Christus Dominus scandalosis praeter supplicium, inter aeternos ignes subeundum, etiam temporale designans, noluit eos in publico foro morte puniri, sciens: innatam esse hominibus compassionem, vè cuius ad preces pro eorum vita fundendas, soleant commoveri; quare talibus suffragiis scandalosos nec juvari posse, nec debere ratus, voluit eos hominum conspectui subduci, & alligatà ad collum asinaria mola in profundum maris demergi Matth. 18. Ipse adhuc etiam minimam scandali umbram sublaturus à Judaeorum oculis, nascitur ex virginea quidem matre, sed viro desponsata, solvit didrachma exigentibus in Capharnaò, jubet virgineam matrem suam, ipsis Angelis puriorem, per quadraginta dies ab ingressu Ecclesiae aliarum mulierum instar abstinere, ut legi Purificationis vitatura scandalum morem gerat. Magistri sui exemplum secutus Discipulus ille, maximus Gentium Doctor 1. Corinth. 8. ait: *si esca scandalizaverit fratrem meum; non manducabo carnes in aeternum.* Et cap. 9. ostendit: potuisse se ab aliis, quos instruxerat, victum jure merito exigere, noluisse tamen, & magis proprio manuum labore vivere se elegisse, ne offendiculo foret invidis & avaris, suspicantibus lucri gratià se praedicando Evangelio operam impendisse. Barlaham Martyr, cuius dexteræ prunas ignis & thura imposuerant gentiles, integram potius comburi passus est, quàm ut ignem excutiens, specimen remotum praerberet, sacrificasse se Deo cum aliorum Christianorum scandalo. Taceo notissimum illud piissimae Virginis Deo Sacrae exemplum, quae teste Moschò in prato spirit. c. 96. ob elegantem formam insidias diu multumque passa à juvene, tandem ab eo quaesivit; quid pulchri haberet in corpore, quò ceu magnete adeò ejus attraheret amorem. ut verò intellexit: oculos hunc magnetem esse; piè in se ipsam crudelis, eos effodit, & effosos juveni transmittit, hòc factò ab omni scandalo liberatam se rata. O Christiane Lector non semel tantum, sed ternà vice instar Samuelis à Deo vocati, vocaris & tu; ut profundè admodum isthaec exempla tuo imprimas animo, & simul attentà aure ausculteris Verba Christi dicentis
Mat,

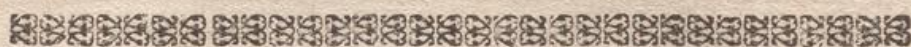
Matthæi 18. *Væ! homini, per quem scandalum venit.* Quod ipsum *Væ!* nunc inter tartareos rogos sentiunt forsitan filii Heli, quorum interitu deterritus cave sis, ne unicum verbum cadat de ore tuo, quod pusillorum auribus exceptum, illis offendiculo sit. Sin autem minùs cautè hoc in passu te hæctenus gessisti, cum uxore Phitrees concipe dolorem de peccatis, aliorum cum scandalo commissis, pariturus impofterum cum eorundem ædificatione filios virtutum.

Considera 2. Arcam Domini, quæ Israëlitis existit Cornucopiæ *N. 242.* omnium gratiarum, existisse gentibus signum practicum gravissimæ miseræ: quare S. Scriptura cap. 5. ait: *cumque venisset Arca Dei in Accaron, exclamaverunt Accaronita dicentes: adduxerunt ad nos Arcam Dei Israël, ut interficiant nos & Populum nostrum.* Nec absque speciali omine isthæc lamenta effuderant: quia eadem Scripturâ teste cit. cap. *circumducentibus eam fiebat manus Domini per singulas civitates interfectionis magnæ nimis.* S. Greg. M. per Accaronitas asserit intelligi fideles illos, qui auditâ fidei veritate, nullum boni operis fructum referunt. Atque hoc satius illis fuisset, intra limites intellectûs nunquam recepisse Arcam Orthodoxæ Fidei, quàm illâ semel receptâ Dogmatibus Fidei difformiter vixisse. *Melius erat illis, inquit de talibus Apostolus Petrus 2. epist. 2. non enoscere viam Justitiæ, quàm post agnitionem retrorsum converti ab eo, quod illis traditum est sancto mandato.* Quare S. Thomas villanov. Christianum solò gaudentem nomine hîcæ alloquitur Verbis conc. de Ascens. quid tunc dicturus es ò Christiane? quid responsurus es ò contemptor? dicet forsitan Gentilis: nescivi. Dicit Judas: non audivi. Dicit Paganus: non intellexi. Tu verò miser: quid dicturus es? furtum à simplici rudique rustico commissum magnum quidem crimen est, si materiæ gravitas subsit: at commissum à Senatore vel Judice, scientiâ Juris instructo, longè majus est, majorique dignum pœnâ, sic, ait citatus Doctor conc. in Dom. 3. adventûs, *qui Christiani catholici esse dicimur, si simile aliquid barbarorum impuritatibus facimus, gravius erramus: atrocius enim sub sancti Nominis professione peccamus, ubi sublimior prerogativa, major est culpa, & ipsa etiam est culpa, & ipsa etiam errores nostros culpa accusat.* Cum ergo Christiane Lector Arcæ fidei in Templò pectoris dederis locum, ocus expelle Dagon, Veneris simulachrum Philistinorum Deum: aliàs aggrabitur manus Domini super te haud aliter, quàm super Azotios v. 6. citati cap. sentient secretiores animæ tuæ partes vermem conscientiæ, nunquam

Uu 2.

quam

quam emoriturum, & bona fortunæ mures sinistrorum casuum rudent. Ut taceam æternas, quas Deus tibi reservat in altero sæculo plagas.

FASCICULUS XXXVII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 6. & 7. lib. 1. Regum, in quibus describitur Consultatio Philistinorum de restitutione Arca. Israëlitarum pœnitentia & adhortatio Samuelis.

N. 243. Considera I. **P**hilistæos propter Arcæ præsentiam horrendis cladi-
bûs attritos, eandem Israëlitis reddituros, consilium
instituisse, dicentes cap. 6. v. 4. *Quid est, quod pro delicto reddere debemus illis? ubi tandem unanimi voce votoque conclusum: juxta numerum Provinciarum Philistinorum quinque Anos aureos facietis & quinque mures aureos &c.* Statutum hoc illicò in opus redacturi tales bestias præstantissimo adjunxerè thesauro, in curru vehendo. Quod verò in hac Historia admirationem provocat, est hoc vel maximè: quòd sacer textus scripturæ talium animalium mentionem faciens, ea nomet versu 8. *vasa aurea*: quâ ratione enim deformes vilissimique mures tam pretiosa vocentur vasa? S. Greg. M. sensum moralem hîc secutus, per abjectissima hæc insecta intelligi asserit *peccata nostra*, quæ dum per veram & sinceram confessionem clavis Ecclesiæ subjicimus, auri naturam excellentiamque mirâ metamorphosi induunt. Atque hinc Propheta regius conscientiam hominis, per confessionem purgatam sub ornatissimæ Reginæ habitu & figura nobis repræsentat Psal. 44. Ille publicanorum Coriphæus, Zachæus nomine, vix sua confitendò detexerat peccata, illicò domum suam in Sanctuarium mutavit, supremo Cœlitum hospite dignum, audiens; *hodie in domo tua oportet me manere*, Eâ ipsâ die, quâ Dismas

infa-